1975 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அந்தச் சாலை 4 கிலோ மீட்டர் தொலைவுள்ள சாலை. அவர்கள் சொன்னது போல் சுகநதி என்ற ஆறு 1·6 கிலோவில் ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறது. இதன் குறுக்கே பாலம் கட்ட 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு திட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னாலேயே, சக்கிலி என்ற கால்வாய் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் குறுக்காக சிறு பாலம் கட்ட ஒரு திட்டம் ரூ. 25,000-ல் போட்டு இருக்கிறோம். அதற்கு டெண்டர் கோரப்பட்டு, இன்னும் சில திங்களில் அது முடிந்து விடும். முதலாவது சொன்ன திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

E. S. I. Hospitals.

* 320 *Q.*—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state :

(*a*) Whether any request has been made by the State Government in recent times to the Centre to increase the ratio of beds from 4 to 7 for every 1,000 workers registered under the Employee's State Insurance Scheme ;

(*b*) if so, whether any reply has been received ; and

(*c*) the details of the reply so received.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : (அ) முதல் (உ) வரை :—தொழிலாளர் அரசுக் காப்பீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ், காப்பீடு செய்துகொண்டவர்கள் மருத்துவமனைகளில் சேர்க்கப்படும் வசதிகளுக்காக அங்குள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை வீதாசாரத்தை மீண்டும் பழைய நிலைக்கு அதாவது, காப்பீடு செய்து கொண்ட 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்ற அளவுக்குக் கொண்டுவருமாறு 1971 பிப்ரவரியில் இந்திய அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. நிதிநிலை நெருக்கடி காரணமாக மேற்படி படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை 4 என்பதிலிருந்து 11 ஆக உயர்த்த இயலாது என இந்திய அரசு இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்தது. 1,000 பேருக்கு 11 படுக்கைகள் என்பதை 4 படுக்கைகளாகக் குறைப்பதை இனி வரும் நோயாளிகளுக்கு மட்டுமே செயற்படுத்தலாம் என்று 1972 மார்ச்சில் மறுமுறை இந்திய அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த வேண்டுகோளையும் இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

காப்பீடு செய்து கொண்ட ஒவ்வொரு 1,000 பேருக்கும் 4 படுக்கைகள் என்பதைப் படிப்படியாக 7 படுக்கைகளாக உயர்த்த வேண்டுமென்று நீள்நோக்குத் திட்டக்குழு (Perspective Planning Committee) செய்துள்ள பரிவுரைகளை தொழிலாளர் நலக் காப்பீட்டுக் கழகம் அண்மையில் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டது. சாதாரணமாக ஒவ்வொரு 1,000 தொழிலாளருக்கு 4 படுக்கைகள் என்று ஏற்கனவே நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வரம்பு உயராது என்றும், ஆனால் சிறப்பு நோய்வு

களில் மட்டுமே ஒவ்வொரு 1,000 பேருக்கு 5 படுக்கைகளுக்கு வகைசெய்து கூடுதல் மருத்துவமனைகளுக்கு/மருத்துவமனை இணைப்புகளுக்குத் தேவை யான திட்டங்களுக்கும், மதிப்பீடுகளுக்கும் ஒப்புதல் வழங்கப்படலாம் என்றும் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்படுவதற்கென கூடுதல் படுக்கைகளுக்கு வகை செய்திட உண்மையிலேயே தேவையுள்ளது என்பதையும், தற்போதுள்ள தொழிலாளர் நலக் காப்பீட்டு மருத்துவமனைகளில் அல்லது பகுதியில் உள்ள ஏனைய மருத்துவமனைகளில் உள்ள படுக்கை களில் எந்த அளவுக்கு நோயாளிகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும், அங்குள்ள படுக்கைகள் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகின்றன என்பதையும் கண்டறிந்த பின்னரே மேற்கண்ட வாறு கூடுதல் மருத்துவமனைகளுக்கு/மருத்துவமனை இணைப்புகளுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்படும் என்றும் தொழிலாளர் நலக் காப்பீட்டுக் கழகம் அண்மையில் கூறியுள்ளது.

<u>திரு. என். கே. பழனிசாமி</u> : சார், ஏற்கனவே மாநில தொழில் மந்திரிகள் மாநாட்டில் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோதிலும், பண நெருக்கடி காரணமாக தள்ளிவைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 4 படுக்கைகளை 11 படுக்கைகளாக உயர்த்துவதால் மாநில சர்க்காருக்கு அதிகப்படியாக எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்று அறிவிக்க இயலுமா ?

<u>மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்</u> : தலைவரவர்களே, அதற்கான புள்ளிவிவரம் தற்போது என்னிடத்தில் இல்லை. அப்படிப்பட்ட கணக்குப் போடுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லாத வகையில் இருக்கிறது. 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 4 படுக்கைகள் என்ற வீதத்தில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஏனெனில் அதற்கு இந்திய அரசின் உதவி பெரும்பாலும் இருக்கிறது. மேலும், நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமான படுக்கை இருக்கிறது. 4 என்கிற கணக்குப்படி பார்த்தால் கோவையில் 134 படுக்கைகள் அதிகமாக இருக்கிறது. மதுரையில் 74 படுக்கைகள் அதிகமாக இருக்கிறது.

<u>திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்</u> : தலைவரவர்களே, இந்த நோயாளிகள் படுக்கைகள் விழுக்காட்டை அதிகப்படுத்துவதற்கு காப்புறுதிக் கழகத்தோடு வாதாடி, போராட்டம் தொடர்ந்து நடக்கட்டும். அதற்கிடை யில் இடைக்காலத்தில், பல்வேறு மருத்துவ மனைகளில் இருக்கும் படுக்கைகளை—அதிகமாக சில பிரிவுகளில் இருக்கிறது, குறைவாக சில பிரிவுகளில் இருக்கிறது—எந்த இடத்தில் அதிகம் தேவை என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த அடிப்படையில் ஒரே மாதிரி சீரான நிலைமையை எல்லா பிரிவுகளிலும் செய்ய, அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா ?

<u>மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்</u> : தலைவரவர்களே, ஆங்காங்கு உள்ள மருத்துவ அதிகாரிகள் தருகிற ஆலோசனைகளை கருத்தில் கொண்டு படுக்கைகள் பிரிக்கப்படுகின்றன. அந்தந்த வட்டாரத்தில்

1975 மார்ச் 14] [மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்]

எந்தெந்த நோய்கள் வரலாம் என்பதைப் பார்த்து செய்கிறோம். அந்த நோய் ஒரு நேரம் வரலாம், வராமலும் இருக்கலாம். அந்தந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் சூழ்நிலைக்கு எற்ப படுக்கைகள் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதில் மாற்றங்கள் செய்யவேண்டும் என்ற குறிப்புகள் இது வரையில் அரசுக்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. அப்படி ஏதேனும் வந்தால், அரசு அதன் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, பரிசீலிக்கு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மதுரையில் ஈ. எஸ். ஐ. ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கக்கூடிய படுக்கைகள் போதாது என்று சொல்லி எற்கெனவே அங்கே இருக்கக்கூடிய லோக்கல் கமிட்டி மூலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தமாதிரி இடத்தில், வசதியிருக்கும் இடத்தில் விரிவுபடுத்தி, அந்தக் கட்டிடத்தை பெரிதாக்குவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: 74 படுக்கைகள் மதுரையில் அதிகமாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, தற்போது மதுரையில் விரிவு படுத்தப்படுவதற்கான எந்தவிதமான எண்ணமுமில்லை.

திரு. சு. துரைசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் ஆயிரம் பேருக்கு 4 படுக்கைகள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆயிரம் பேருக்கு 11 படுக்கைகள் வேண்டுமென்று கோருகிறோம். திருப்பூரில் 10 ஆயிரம் பேர் இருக்கக்கூடிய இடத்தில், ஆயிரம் பேருக்கு 4 பேர் என்ற முறையில் 40 படுக்கைகள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் 6 படுக்கைகள் தான் இருக்கிறது. இதை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இதை அரசு ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவமனை இருக்கின்ற இடத்தில் படுகைகை விகிதாசாரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவமனைகள் இல்லாது, படுக்கை வசதிகள் இல்லாத தொழிலாளிகள் நிறைந்த பகுதிகளில் மருத்துவமனைகள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா, அது சமபந்தமாக அரசாங்கம் ஒப்புதல் வாங்கியிருக்கிறதா, குறிப்பாக மேட்டூர் பகுதிக்கு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பல இடங்களில் மருத்துவ மனைகள் கட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்பிக்கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் தவருன முறையில் மருந்து வாங்குவதற்கான பணம் வாங்கி, ஏராளமான பணத்தை வீணுக செலவழித்திருக்கிறார்கள். அந்தச் செலவையெல்லாம் குறைத்தால், மருத்துவ மனைகள் இல்லாத இடங்களில் கட்டுவதற்கு ஏதுவாகும். அதற்கான எண்ணத்தை தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பரப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.